

« zurück blättern

DYWELDREK subst. m. sgl., ab 1750; auch *dajweldrek*, *tajfeldrek*; ‘sehr unangenehm riechender Saft der Pflanze *Ferula asafoetida*’ – ‘sok o bardzo nieprzyjemnym zapachu, pochodzący z rośliny o nazwie zapaliczka cuchnąca, asafetyda’: 18. Jh. Baka, Sw *Do miodowego rozcieku namieszat dyweldreku.* ◦ †1849 Słow., Sw *Godziła na życie tego pomazańca, który był przezwany tajfeldrekiem, na zgubę naszego narodu.* ◦ †1887 Krasz., Sw *Niemcy w nie (w wino) musieli namieszać dyweldreku, blekotu ja nie wiem czego.* ◦ [LBel.] †1887 Krasz., Sw *Może jakiego dajweldreku dodają.* – nur Sw (apt.). ◦ **Var:** *dajweldrek* subst. m., [hapax] †1887 Krasz., Sw – nur Sw (gw.); *dyweldrek* subst. m., 18. Jh. Baka, Sw ◦ [LBel.] †1887 Krasz., Sw – nur Sw (gw.); *tajfeldrek* subst. m., [hapax] †1849 Słow., Sw – nur Sw. ◦ **Etym:** **1)** mnd. *duvelsdreck* subst. m., ‘*Ferula Asa foetida*’, MNDS. **2)** nhd. *Teufelsdreck* subst. m., ‘unangenehm riechendes und schmeckendes Gummiharz mehrerer Arten asiatischer Doldenblüter’, GRI. ◦ **Konk:** *asafetyda* subst. f., bel. seit 1534, SPXVI, zuerst geb. Sw.

« zurück blättern